

GŁOS Dwubrzeża

nr 2
niedziela, 2 sierpnia 2009 r.
Bezpłatny periodyk
Festiwalu DWA PRZEGI

Nad „Głosem Dwubrzeża” pracowali: Katarzyna Romańczuk, Eugeniusz Tralle, Katarzyna Zalecka, Jakub Żary, Kamil Baluk, Maciej Drobin, Joanna Szczeblewska, Tomasz Stokowski, Alicja Myśliwiec.

Redaktor prowadzący:

Jakub Żary

Dyżur redakcyjny:

10.00-16.00, Recepcja festiwalowa

Katarzyna Romańczuk

redakcja@dwubrzezi.pl

Zdjęcia: Tomek Stokowski oraz materiały od dystrybutorów.

No risk, no fun!

Wielkie otwarcie za nami. Będzie kino w Kazimierzu? Słowo się rzekło! Grażyna Torbicka - Dyrektor Artystyczny Festiwalu - otrzymała tytuł Honorowego Obywatela miasta Kazimierza. Do domu w Warszawie zabierze dyplom i medal z wrytym imieniem i nazwiskiem. -To najwyższe wyróżnienie społeczne naszego miasta. Proszę czuć się u nas jak w domu! - podkreślał Grzegorz Dunia, burmistrz Kazimierza. Akcja wywołuje reakcje. - Traktuję ten tytuł jako rzecz, która zobowiązuje mnie do tego, że to ja mam wybudować w Kazimierzu kino - odpowiedziała Grażyna Torbicka. Posypały się gromkie brawa. Dobry humor udzielał się nawet sponsorom imprezy, w szczególności wiernym fundatorom, którzy wspierają Dwa

Brzezi od początku istnienia. Energetycznej atmosfery kolejnym edycjom życzyło też PGE. - Wiadomo jak to z ubezpieczeniami: No risk, no fun. Jeśli chodzi o festiwal w Kazimierzu to wiadomo, że fun i w takie wydarzenia trzeba inwestować! To konkluzja Pawła Dangela, prezesa Allianz. Z przymrożeniem oka zadeklarował, że jeżeli Grażyna Torbicka wybuduje kino, Towarzystwo wszystko ubezpieczy. Otwarcie zakończono tradycyjnym, symbolicznym uściskiem dłoni burmistrza Kazimierza Dolnego Grzegorza Duni i wójta Janowca Tadeusza Koconia. Festiwal ma łączyć dwa brzezi Wisły. Oficjalnie Festiwal Filmu i Sztuki DWA BRZEZI można uznać za otwarty.

Katarzyna Romańczuk

I Bóg stworzył ... Krystynę Jandę.

Cykl „I Bóg stworzył aktorkę” poświęcony dokonaniom Krystyny Jandy zostanie zainaugurowany o 14 spotkaniem z nią, Jerzym Radziwiłowiczem i twórcami filmu „Człowiek z marmuru” (który, nota bene, będzie w tym samym czasie emitowany w Kinie PGE). Wśród wielu filmów, w których będziemy mieli okazję ją podziwiać, szczególnie przykuwają uwagę obrazy ujmujące dotychczasową twórczość artystki w swoje „ramy” - „Człowiek z marmuru” oraz „Tatarak” - jeden z początków jej kariery, drugi - tegoroczny, oba reżyserowane przez Andrzeja Wajdę.

Człowiek z ...

Bóg stworzył aktora, ale też aktorkę. Krystyna Janda to wszechstronna artystka filmowa i teatralna, o czym przekonamy się już wkrótce. Cykl „I Bóg stworzył aktorkę” zainauguruje dziś debiut gwiazdy, „Człowiek z marmuru”. Popisowy duet artystki z Jerzym Radziwiłowiczem stanowił dla obu aktorów punkt zwrotny w karierze i z miejsca wszedł do kanonu polskiego kina. Ze znanym z roli Mateusza Birkuta Radziwiłowiczem rozmawiamy o filmie, współpracy na planie i różnicach między kinematografią polską a zagraniczną.

Maciej Drobin: W „Człowieku z marmuru” zagrał Pan z Krystyną Jandą, która wtedy debiutowała. Potem wasze aktorskie drogi krzyżowały się wielokrotnie. Jaką aktorką była kiedyś,

jaką jest teraz?

Jerzy Radziwiłowicz: Krystyna zawsze była świetną aktorką, o zupełnie nieprawdopodobnej sile. Tej siły nie straciła ani trochę do dzisiaj. Wciąż jest też głodna bezpośredniego kontaktu z widzami i chętna do dialogu.

MD: W pańskim dorobku przeważają produkcje francuskie. Dlaczego?

JR: Faktycznie tak się złożyło, że nie mam z polskim kinem dużo do czynienia. Może to kwestia tematów, których nie poruszają nasze filmy, innego myślenia. Za granicą filmy są też pewnie ciekawsze. Nie mam jednak żadnej teorii na temat tego, czemu właściwie nie grywam w Polsce.

MD: Śledzi Pan młode polskie kino?

JR: Chociaż nie jestem fanatykiem polskiego kina, to staram się być na bieżąco. Nie zawsze się to jednak udaje. Wiele filmów przemyka przez kina jak meteory, niektóre w ogóle do nich nie wchodzą. Jedyną szansą na ich zobaczenie są festiwale.

MD: „Człowiek z marmuru” wpisuje się, przynajmniej pośrednio, w nurt kina moralnego niepokoju. Choć w tamtych czasach był on filmem epokowym, współczesna młoda widownia nie odbiera go już tak ciepło z powodu jego zbytniego upolitycznienia. Jak z perspektywy głównego aktora wygląda odbiór tej roli i znaczenie filmu dla społeczeństwa czasu przemian?

JR: Nie bardzo rozumiem, co to znaczy, że młodzi ludzie uważają ten film za zbyt upolityczniony. Film polityczny, który jest zbyt upolityczniony, to jest dla mnie dziwne rozumowanie. Dla mnie to był właściwie pierwszy film, który tak dobitnie i bezpośrednio poruszał problem polityki: zakłamywania historii, oszustwa władzy, manipulacji... Prawdopodobnie dlatego zrobił takie dobre wrażenie na widzach, a dla władzy był kłopotliwy. Scenariusz czekał na realizację 13 lat. Co do kina moralnego niepokoju, to takie pojęcie wtedy jeszcze nie istniało, więc „Człowiek...” nie mógł się ...cd str 2

wpisywać w ten nurt.

MD: Nie ma jednak wątpliwości, że był to film epokowy. Co musiałoby się stać, żeby taki film powstał dzisiaj?

JR: To rzeczywistość wpływa na to, jakie filmy się robi. Pewne zjawiska naturalnie są już przeszłością, więc i film musiał się zmienić. Nie wiem, dlaczego nie robi się dzisiaj filmów w takiej perspektywie, może trzeba spytać współczesnych twórców? Na pewno jednak, żaden filmowiec nie ma obowiązku ujęcia w filmie całości problematyki historyczno-politycznej.

MD: Filmowcy stracili bodziec do takiej twórczości, nie ma już z czym walczyć?

JR: Znalazłoby się coś, z czym można walczyć. W tamtych czasach istniał jednak temat, który był zasadniczy, jakby pod ręką. Nie trzeba go było szukać, a dziś trzeba. I w tym może tkwi problem.

MD: A dlaczego w naszym kraju nie kręci się filmów poruszających tematy trudne, kontrowersyjne?

JR: Ja nie wiem.

MD: Liczyłem, że mi pan to powie, jako aktor – właściwie – zachodni.

JR: Ja nie jestem aktorem zachodnim... Poza tym, widział pan jakiś polski film np. o Okrągłym Stole, od wyborów czerwcowych aż do lat dziewięćdziesiątych, z punktu widzenia politycznego?

MD: Nie...

JR: Ja też nie. I zadałbym podobne pytanie: dlaczego? Ja nie wiem.

MD: Wracając do teraźniejszości, niedawno grał Pan w filmie „Wino truskawkowe”...

JR: Ten film rzuca ciekawe światło na różnych ludzi. Z jednej strony opowiada o zagubionym świecie gdzieś na końcu Polski, o ludziach przegrzających życie, przestępcach, ale nie do końca. Pokazuje ich jako ludzi w zasadzie dobrych, czuć pewnie ciepło, kiedy się go ogląda.

MD: Jak się współpracowało ze Słowakami, którzy stanowili sporą część ekipy?

JR: To bardzo sympatyczni ludzie. Jesteśmy dosyć podobni.

MD: Jakie plany na przyszłość?

JR: Przede wszystkim teatr, obecnie „Balladyna”. Zaczęliśmy właśnie próby, całą jesień skupię się właśnie na tej sztuce.

MD: Hasło przewodnim festiwalu to „Świat zwariował!”. Jak to Pan skomentuje?

JR: Trzeba uzgodnić najpierw, co to znaczy. Ja nie powiedziałbym, że zwariował. Jeśli ludzie są zwariowani, to raczej w pozytywnym znaczeniu. Jasne, że dla starszych pokoleń młode pokolenia wydają się niezrozumiałe czy nawet zwariowane. Ale to normalna kolej rzeczy.

„Człowieka z marmuru” w reżyserii Andrzeja Wajdy zobaczmy dziś o 13:45 w Kinie PGE. Po filmie, o 16 30, zapraszamy do Cafe Kocham Kino na spotkanie z Jerzym Radziwiłowiczem i Krystyną Jandą, odtwórcami głównych ról

Poradnik antykryzysowy

Słowo kryzys odmieniamy przez wszystkie przypadki również w Kazimierzu. Przeliczamy i podliczamy! Zaciskanie pasa to żaden problem dla bywalca Dwóch Brzegów. Co robić, gdy budżet zaczyna się kurczyć? Proponujemy zacząć od Małego Kina. Tam czeka na Was Teatr Telewizji. Wystarczy odebrać darmowe wejściówki w kasach. Biletów nie potrzebujecie na „Lekcje Kina”. Bruna Baretto już można spotkać w Kazimierzu. Na filmową spowiedź zgodzili się Jerzy

Stuhr i Piotr Szulkin. Prawdziwe antykryzysowe twierdzą to zamki w Kazimierzu i Janowcu. Na festiwalowe projekcje wejście za 5 złotych. Otwarte pokazy filmów odbywają się także wieczorami na Małym Rynku. Ale Dwa Brzegi to nie tylko filmy, ale także wystawy np. w Kolegium Sztuk Pięknych, galerii Brama oraz w galerii Plebania.

Kasia Załęcka

Wernisaże w Kolegium

W sobotę o 11 niewielki tłumek zgromadził się pod drzwiami Kolegium Sztuk Pięknych w oczekiwaniu na otwarcie wys-

tawy. Krótkie i treściwe przemowy organizatorów przedsięwzięcia na pewno nie zniechęciły publiczności do przyjrzenia się pracom. Te zaś są – w myśl idei przyświecającej Festiwalowi – wszelkiej maści. Obok prac dyplomowych (z których jedna, jak się okazało, została zawieszona do góry nogami – co bynajmniej nie przeszkodziło odbiorcom w zachwyceniu się dziełem), podziwiać można było fantastycznie zróżnicowane prace grupy twórczej Ela eŁa oraz obrazy Michała Borysa, absolwenta Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie, który sam swoją wystawę określił jako „próbę całościowego pokazania drugiej strony osobowości ukierunkowanej na zewnątrz”. Planowanym gwoździem programu były jednak projekty studentów architektury krajobrazu dotyczące zagospodarowania nabrzeża Wisły i kamieniołomów w okolicach Kazimierza i Janowca oraz późniejsza dyskusja dotycząca gorącego ostatnio tematu. Ponadto dziś o 13 odbędzie się wernisaż wystawy III roku ASP w Warszawie, składającej się z projektów na plakat festiwalowy. Wszystkie prace będzie można oglądać w Kolegium do zakończenia Festiwalu.

Roman Kurkiewicz jest dziennikarzem, redaktorem związanym z radiem TOK FM. Absolwent Akademii Teologicznej w Warszawie oraz Uniwersytetu Warszawskiego. Pisał dla Gazety Wyborczej od początku jej istnienia. Związany swego czasu również z Telewizją Polską i stacjami komercyjnymi. W 2002 był redaktorem naczelnym Przekroju. W tej chwili jest tam felietonistą. Spotkanie dotyczyło jego książki „Klasy Polskie” czyli wybór felietonów z lat 2006-2009.

Cafe empik Roman Kurkiewicz – spotkanie

„Felieton jest formą literacką która sprawia że można się wyzłościwić, że można być ironicznym, się wymądrzać bezkarnie...”

O tym, jaki jest zbiór felietonów „Klasy polskie”, komu i czemu są wymierzane, na spotkaniu w Empik Cafe, opowiedział nam Roman Kurkiewicz.

Maciej Drobia: Czy książka ta jest skierowana tylko do osób interesujących się polityką czy każdy inny czytelnik może ją z przyjemnością przeczytać?

Roman Kurkiewicz: Książka jest dla każdego – są to często lekkie, dowcipne teksty, czasem dialogi.

Wszystko jest złośliwe, ironiczne, ale tak naprawdę poważne. Znajdą się teksty przeciw wojnie, apel o Polskę bez kup. Znajdzie się wiele bardzo śmiesznych, ale zarazem poważnych w swojej wymowie tekstów. Tytuły rozdziałów są ułożone alfabetycznie...

MD: ...czyli niezgodnie z datami publikacji w „Przekroju”.

RK: Nie, absolutnie nie. Alfabetycznie. To jest taki hołd złożony literom. Tutaj np. „Bójki ogolonych, utarczki łysych”. Dlaczego należy rozróżniać łysych od ogolonych krótko? Przecież to jest fundamentalna różnica.

MD: Rozumiem, że wg tego rozróżnienia pan jest raczej łysy niż ogolony?

RK: Ja jestem łysy. Ogoleni to są młodziścy o szerokich karkach, jeżdżą BMW, a zanim zadają pytanie, to walą kogoś w łeb.

MD: Dlaczego świat zwariował?

RK: Mnie się wydaje, że świat specjalnie nie zwariował. Ludzie byli zwirowani w podobny sposób zawsze. Właściwie, to obserwuję nawet pewne znormalnienie - chociażby dlatego, że jest Festiwal i przyjeżdżają tu tacy ludzie. To zdecydowanie jest oznaką normalności. Natomiast rzeczą, która skłania mnie do tego, by powiedzieć, że świat jednak zwariował, jest to, że przestał się przejmować ważnymi problemami. Interesuje się wyłącznie

FOCUS NA MŁODYCH

Andrzej Mańkowski

Dlaczego świat zwariował?

Trzeba zacząć od tego, że wcale nie uważam, żeby świat zwariował. Kilka lat temu pracowałem przy filmie o starożytnym Egipcie i w ramach przygotowań, penetrowaliśmy egipskie papirusy. Z pewnym rozbawieniem czytałem zapiski jednego z egipskich kapłanów, który w swoim pamiętniku narzekał, że „najgorszą dzisiaj rzeczą jest współczesna młodzież”. Skarżył się, że neguje ona cały dorobek wypracowany przez jej ojców i dziadków. „Świat idzie ku zagładzie” pisał, „to wariaci”.

W miarę jak się starzejemy – a w tym roku kończę 36 lat, więc mogę już powiedzieć, jak zmienia się patrzyenie na świat, kiedy upływają lata – jesteśmy coraz bardziej skłonni odżegnywać się od tego, co przynosi dzień. Często to „dzisiaj” postrzegamy jako szaleństwo. Oczywiście można usiąść i wylizować wszystko, co zaprzęta nam głowy: troski, codzienne kłopoty, to co ze światem jest nie tak. Jeśli jednak spojrzeć na rzecz obiektywnie, to obecny czas, czas w którym żyjemy, to moment nieprawdopodobnego rozwoju i trzeba się zastanowić, w jakim stopniu to „wariactwo” napędza dzisiaj-

szy progres. Świat nie zwariuje, dopóki my nie damy się zwariować.

Andrzej Mańkowski to prawdziwy człowiek filmu – reżyser, producent filmowy, kompozytor i menadżer kultury. Jest absolwentem Akademii Muzycznej w Gdańsku, studiował również

w Podyplomowym Studium Scenariuszowym przy łódzkiej filmówce. Na co dzień szef Studia Filmowego Harpoon Films.

Zadebiutował w 2006 roku telewizyjnym dokumentem „Lekcja muzyki”. Obraz został doceniony nie tylko w kraju. Zwyciężył również na 59 Międ-

zynarodowym Festiwalu Filmów Telewizyjnych - Prix Italia. Była to pierwsza od ponad dwudziestu lat nagroda dla polskiej produkcji telewizyjnej na tej imprezie.

Rok temu na ekrany trafił jego pierwszy film fabularny „Rubinowe Gody”. Opowieść o młodym małżeństwie, pianiście i dziewczynie karatece, którzy w swoim mieszkaniu urządzają studio dźwiękowe i nagrywają dubbing do japońskiej animacji porno.

Na Festiwalu Andrzej Mańkowski pokaże film „Filiżanki Yoko Ono”. To historia o odrywaniu się od korzeni w poszukiwaniu siebie. Dziewiętnastoletnia Janka pochodzi z katolickiej rodziny. Mieszka wraz z rodzicami w przygranicznym miasteczku na wschodzie Polski. Pewnego dnia poznaje ekscentryczną Rosjankę – Sarę. Uczucie, jakie wynika z tego spotkania, staje się dla Janki początkiem pasma upokorzeń. Film koresponduje z IX przykazaniem Dekalogu: nie pożądaj żony bliźniego swego.

Jakub Żary

NIEZALEŻNOŚĆ W CENIE

Jest ich dziewiętnaścioro. Przyjechali z różnych części Polski. Członkowie Niezależnego Jury znaleźli się w Kazmierzu, by chłodnym okiem spojrzeć na krótkie metraże. Kim są? W jaki sposób trafili na Dwa Brzegi? Czego szukają w festiwalowych prezentacjach? Przyglądamy się ich pracy i do tego samego zachęcamy czytelników „Głosu Dwubrzeża”.

Adam Bębenek, 21 lat, student germanistyki

Szef Niezależnego Jury - koordynator jego prac i działań wszystkich pozostałych członków Jury. Sam nie

będzie oceniał filmów, choć również się nimi interesuje. Lubi ładne obrazy i oprawę filmu, nawet bardziej niż samą treść. Docenia kino, które przełamuje konwencje, najbardziej interesuje go jednak zjawisko intertekstualności w kulturze. To dlatego do jego ulubionych reżyserów zalicza Pedro Almodovara, wyróżniając film „Kwiat mego sekretu”, który jest idealnym przykładem na odwoływanie się reżysera w obrazie do swoich własnych, innych dzieł.

Czego oczekuje od shortów? - Film krótkometrażowy powinien zawierać więcej niż jeden wątek i nie razić ama-

torskością - amatorzy w kinie nie przeszkadzają mi w żaden sposób, ale ich filmy nie mogą być amatorszczyzną w pomyśle i wykonaniu – to konkluzja z naszej wspólnej rozmowy.

Ulubione filmy:

Almodovar - Kwiat mego sekretu; Coppola - Między słowami; Burton - Duża ryba; Gondrie - Zakochany bez pamięci

Jakub Żary,
Kamil Bałuk

ŁOWCY WRAŻEŃ

O gustach się nie dyskutuje? Nieprawda! Dyskutuje się tylko o gustach. Wchodzimy głębiej w festiwalową publiczność i oddajemy jej głos! Z tłumu widzów wyłowiliśmy dwie osoby. Krok w krok będziemy śledzić ich festiwalowe poczynania. Za nami projekcja „Proroka”. Jak wrażenia? Sprawdzała to Joanna Szczepłowska.

Elżbieta Kuśmierz, biolog, Lublin.

Przede wszystkim moją uwagę zwrócili ładni chłopcy. Ogromne wrażenie wywarła na mnie scena strzelaniny w aucie oraz zakończenie. Zastanawiam się, czy przewidywał, że historia będzie miała taki koniec! Przecież nikt nie jest w stanie przewidzieć swojego życia - niesie różne niespodzianki i bardzo szybko może się zmienić, tak jak życie bohatera.

Zyta Kopeć, pracownik spółdzielni, Katowice

Film wywarł na mnie bardzo pozytywne wrażenie, szczególnie jeśli chodzi o technikę. Przerazająca była ilość krwi - jak dla mnie... trochę za dużo. Niesamowita jest końcówka, kiedy bohater wychodzi z więzienia, te trzy samochody... W sumie nie wiadomo, czy zdawał sobie sprawę, że jego historia w tym filmie tak się zakończy.

CIAG DALSZY... nastąpi...

PLEBISCYT PUBLICZNOŚCI 1.08

Wiek głupoty	3,88
Prorok	4,43
Królewski trakt cachały	3,38
Zawsze tylko ty	4,60

GŁOS DWUBRZEŻA

Aktorzy

The Actors; Polska (PL) 2009, reż|dir Tomasz Wolski; 28 min.
Zbiorowy portret kilku aktorów, legend polskiego filmu, którzy zostali uchwyceni podczas pracy na planie filmowym Jacka Bławuta „Jeszcze

nie wieczór”. W przerwie pomiędzy ujęciami kamera przygląda się m.in. Ninie Andrycz, Romanowi Kłosowskiemu, Beacie Tyszkiewicz czy Irenie Kwiatkowskiej.

Aktorzy

Very Big; Polska (PL) 2008; 7 min. 10 sek|sec. reż|dir Rafał Skalski

Krótki film o bardzo dużych problemach w małym samochodzie.

GŁOS DWUBRZEŻA

Amal

Kanada (CA) 2007; reż|dir Richie Mehta 101 min .

Biedny, ale uczciwy riksarz Amal pracuje w New Delhi i stara się, aby klienci dotarli do celu szybko i bezpiecznie. Pewnego dnia pomaga pozornie bezdomnemu człowiekowi. Ten okazuje się starzejącym milionerem, i poru-

szony sercem i skromnością Amala, zapisuje mu w spadku całą swą posiadłość. To niespodziewane wydarzenie poważnie wpłynie na życie riksarza, który będzie musiał się zmierzyć z nowymi wyzwaniem...
Film nagrodzono na Festiwalu Filmowym w Toronto w 2007 roku.

Co mówią lekarze

What The Doctors Say; Polska (PL) 2009 reż|dir Michał Wnuk; 24 min. 27 sek|sec.

18 lat, 168 cm wzrostu, 49 kg wagi, bez chorób, nałogów - oto idealny dawca narządów. Dr Wilk, anestezjolożka

na granicy wypalenia zawodowego, przystępuje do stwierdzenia zgonu osiemnastoletniej samobójczynie. Matka dziewczyny, pewna siebie, ale nieufna wobec lekarzy, na żadną rutynowość tu jednak nie pozwoli.

Czarny kot, biały kot

Crna mačka, beli mačor / Black Cat, White Cat (AT-FR-GR-JG-DE-US) 1998 kolor|colour; 120 min; reż|dir Emir Kusturica

Grga Pitić, cygański ojciec chrzestny i potentat handlowy z wysypisk śmieci oraz Zarije, dumny właściciel cementowni, są starymi, dobrymi przyjaciółmi. Nie widzieli się przez 25 lat. Obaj są po osiemdziesiątce. Matko Destanov, syn Zarije, jest obibokiem. Prosi Pitica

o pożyczkę. Aby zapewnić sobie pieniądze na nielegalny interes z benzyną, opowiada, że jego ojciec nie żyje. Młodzieniec dobiera sobie współnika, Dadana Karambolo, uzależnionego od narkotyków króla cygańskich rzeźmieszków. Jest przekonany, że mając u boku takiego eksperta nie narazi się na żadne niebezpieczeństwo. Niestety, w noc transportu benzyny zostaje pozbawiony świadomości....

Człowiek z marmuru

Man Of Marble ; Polska (PL) 1976
reż|dir Andrzej Wajda; 153 min.

Klasyk i legenda z epoki kina moralnego niepokoju. Polska połowy lat 70., 25-letnia Agnieszka jest świeżo upieczoną absolwentką szkoły filmowej. Chce zrealizować film o Mateuszu Birkucie, przodowniku pracy z lat 50. i stara się przekonać do swojego pomysłu redaktora z telewizji. Ten niechętnie przystaje na propozycję dziewczyny dając jej taśmę i sprzęt.

Spodziewa się, że powstanie krótki, nostalgiczny obrazek o bohaterze pracy sprzed dwudziestu pięciu lat. Jednak Agnieszka rozpoczyna swoje prywatne śledztwo na temat Birkuta. Z fragmentów archiwalnych kronik i rozmów z jego dawnymi znajomymi wyłania się zaskakujący obraz minionej epoki.

Dramatyczne losy Mateusza Birkuta widzowie słusznie odczytali jako metaforę zmagania jednostki z totalitaryzmem.

Dona Flor i jej dwóch mężów

Dona Flor e Seus Dois Maridos/Dona Flor and Her Two Husbands; Brazylia (BR) reż|dir Bruno Barreto 1976 110 min.

Tytułowa Dona Flor, w tej roli boska Sonia Braga, wychowana przez matkę w sposób konserwatywny, zgodny z wymogami religii, poślubia Vadinho, miejscowego playboya, hulakę, hazard-

zistę i bywalca domów publicznych. Mimo rozlicznych przywar Vadinho udaje się rozbudzić w Donie Flor namiętną kobietę. Kiedy umiera, Dona Flor wychodzi ponownie za mąż – tym razem za statecznego, pedantycznego aptekarza Teodoro. Skrycie jednak tęskni za swoim pierwszym mężem. Pewnej nocy dzięki jej tęsknocie Vadinho się materializuje...

Dziecko jeziora

El Niño pez/ Fish Child; Argentyna-Hispania-Francja (AR-ES-FR) 2009 reż|dir Lucía Puenzo; 96 min.

Historia desperackiej miłości między dwiema dziewczynami o skrajnie różnym pochodzeniu społecznym. Lala, nastolatka mieszkająca w najbardziej ekskluzywnej dzielnicy Buenos Aires jest zakochana w Guayi, 20-letniej paragwajskiej służącej, która pracuje u niej w domu. Marzą o wspólnym życiu w Paragwaju, nad brzegiem jeziora

Ypoá. Zdecydowane na wszystko, aby tylko urzeczywistnić swoje marzenie, okradają wszystkie torebki i portfele jakie znajdują w domu. Kiedy są już gotowe do ucieczki, wszystko rozpada się z powodu żądzy i zazdrości. To punkt wyjścia, który napędza ucieczkę autostradą łączącą północ Buenos Aires z Paragwajem. Film prezentowany na Berlinale 2009, sekcja: Panorama Special.zmem.

Echo

Polska (PL) 2008/2009 reż|dir Magnus von Horn; 14 min. 30 sek|sec.

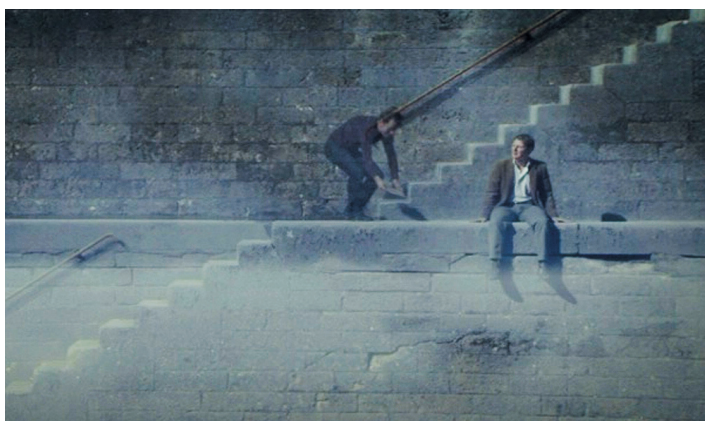
Dwóch chłopaków zamordowało młodą dziewczynę. Przez rekonstrukcję

zbrodni i spotkanie z rodziną ofiary, muszą znowu przeżyć brutalną zbrodnię i skonfrontować się z emocjami, które czuli wtedy i czują teraz.

Ethel

reż|dir Frédéric Sofiyana, Mathieu Grosusson

Jaka tajemna siła sprawia, że ktoś pisze do siebie list każdego dnia?...

Filizanki Yoko Ono

Yoko Ono's Cups Polska (PL) 2009 kolor|colour; reż|dir Andrzej Mańkowski 22 min.

Historia o odrywaniu się od korzeni w poszukiwaniu siebie. 19-letnia Janka – pochodzi z katolickiej rodziny. Mieszka wraz z rodzicami w przygranicz-

nym miasteczku na wschodzie Polski. Pewnego dnia poznaje ekscentryczną Rosjankę – Sarę. Uczucie, jakie wynika z tego spotkanie, staje się dla Janki początkiem pasma upokorzeń. a.

Gościem u siebie

I Am My Own Guest Polska (PL) 2009 reż|dir Arkadiusz Biedrzycki 20 min.

Próba portretu charyzmatycznego artysty Stasysa Eidrigeviciusa, wybitnej postaci polskiej i litewskiej kultury, plakacisty, twórcy exlibrisów, malarza,

rzeźbiarza, uznanego reżysera teatralnego i performer. Ambicją twórców filmu było uchwycenie w jego twórczości traumatycznego doświadczenia, jakim było dla artysty opuszczenie rodzinnej Litwy w 1980 roku. Film jest zapisem pełnej emocji podróży artysty do rodzinnych stron.

Incydent

The Incident; Polska (PL) 2009; reż|dir Jan Kwieciński kolor|colour; 38 min.

Michał ma niewiele powodów do zmartwień. Zaczyna nowe życie. Jest młody, przystojny. Właśnie zamieszkał

ze swoją dziewczyną. Kończy studia. Rzuca nudną pracę. Już niedługo... zabije człowieka.

Gomora

Włochy (IT) 2008; reż|dir Matteo Garrone; 135 min.

Władza, pieniądze i krew – oto wartości, z którymi mieszkańcy prowincji Neapolu i Caserty stykają się każdego dnia. Nie mają wyboru, muszą podporządkować się zasadom, jakie narzuca

„system” - Camorra. Niewielu z nich może myśleć o „normalnym” życiu. Pięć historii zostało splecionych w tym drastycznym scenariuszu, osadzonym w okrutnym i pozornie fikcyjnym świecie, który jest głęboko zakorzeniony w rzeczywistości.

Gwiazdka z nieba

Twinkle Twinkle Polska (PL) 2008 reż|dir Mateusz Heldwein ; 6 min. 17 sek|sec.

Największą pasją chciwego Pirata jest

zapełnianie wielkiego kufra złocistymi gwiazdami. Nic nie daje mu większej radości niż jego drogie skarby. Do czasu gdy na horyzoncie nie pojawia się właśnie Ta jedna gwiazdka z nieba.

Iść przez życie bez pośpiechu

Through Life without Rush Polska (PL) 2008 reż|dir Krzysztof Nowicki 16 min.

Nagrana w ukryciu opowieść o bydgoskim dworcu kolejowym w trzech

nowelach, które zarówno w formie, jak i w przesłaniu wyrażają sprzeciw wobec współczesnego pędzącego świata.

Koluszki blues

Nowhere Blues; Polska (PL) 2009 reż|dir Bartosz Warwas; 19 min. 1 sek|sec

Daleko, daleko stąd, w małej miejscinie skrytej za wielkim lasem uwięziony jest Warkocz. Wyzwolić może

go tylko Wielka Miłość. Warkocz cierpliwie czeka na jej przyjście, czesząc swą długą brodę, w której ukryta jest cała jego moc...

Linia 174

Última Parada 174 / Last stop 174; Brazylia (BR) 2008 reż|dir Bruno Barreto; 110 min.

Oparta na faktach, szokująco realistyczna historia dorastania w slumsach Rio de Janeiro. Młody bohater Sandro jest jednocześnie kryminalistą i ofiarą świata, gdzie kłamstwa, upokorzenie, korupcja i przemoc są normą, a sprawiedliwość odległą i mało realną ideą.

Inspiracją dla filmu było słynne porwanie autobusu nr 174 w 2000 roku. 21-letni wówczas Sandro sterroryzował 11 pasażerów, czemu przez blisko 5 godzin w ciągłej transmisji telewizyjnej przyglądały się miliony Brazylijczyków. Film odkryty na Międzynarodowym Festiwalu Filmowym w Rio de Janeiro (film otwierający festiwal).

Para na życie

Away We Go Stany Zjednoczone-Wielka Brytania (US-GB) 2009; reż|dir Sam Mendes; 98 min.

Burt i Verona spodziewają się dziecka. Ciąża przebiega bez komplikacji, ale po upływie sześciu miesięcy ekscentryczni rodzice Burta, Jerry i Gloria (Jeff Daniels i Catherine O'Hara) sprawiają parze przykrą niespodziankę obwieszczając niefrasobliwie, że wyprawiają się do Kolorado, co pozba-

wia przyszłych rodziców głównego powodu, żeby wciąż tam mieszkać. A zatem gdzie Burt i Verona powinni zapuścić korzenie, żeby wychować przyszłą pociechę? Para wyrusza w szaloną podróż, żeby odwiedzić przyjaciół i rodzinę oraz przyjrzeć się wybranym miastom. Premiera na Festiwalu Filmowym w Edynburgu 2009 (film otwarcia).

Kowboj

Cowboy; Niemcy (DE) 2008; reż|dir Till Kleinert; 35 min.

Christian jest agentem nieruchomości i przyjeżdża na wieś w poszukiwaniu ziemi do kupienia. W pozornie opuszczonej wiosce spotyka młode-

go chłopaka, reperującego kombajn. Ich spotkanie będzie miało zaskakujący i mroczny finał...

Lunatycy

Sleepwalkers; Polska (PL) 2009 reż|dir Maciej Sterło-Orlicki; 28 min. 40 sek|sec.

Wacek boi się, że wyjdzie na jaw jego niegdysiejsza współpraca z SB. Jego

żona Grażyna całą swoją złość przelewa na walkę ze szczurem w kuchni. A ich córka Kama to osoba, którą współczesny świat kusi, wciąga i wypłuwa.

Łukaszowcy N.Y.' 39

St. Luke's Painters Polska (PL) 2005 reż|dir Michał J. Dudziewicz; 48 min.

Historia grupy malarzy Bractwa Św. Łukasza, skupionej wokół T. Pruszkowskiego, artysty i pedagoga warszawskiej ASP w latach międzywojennych. Cykl stworzonych przez nich

obrazów, ukazujących najważniejsze wydarzenia z historii Polski, został zaprezentowany na wystawie w Nowym Jorku w 1939r. – i nigdy już do Polski nie powrócił. Film pokazuje starania o odzyskanie kolekcji podejmowane w ostatnich latach.

Nieważkość

Weightless; Szwecja (SE) 2007; reż|dir Erika Janunger; 6 min. 40 sek|sec.

Historia o tym, co się dzieje, kiedy spojrzysz na świat pod innym kątem. Dwie tancerki prowadzą nas przez takie doświadczenie, chociaż prawdziwym bohaterem filmu okazuje się być

pokój, w którym tańczą. Pokój zamienia się w choreografa i stwarza zupełnie nowe warunki dla tancerki do tańczenia. Pozwala im na najbardziej cudowne i dziwaczne ruchy, trzymając je jednocześnie na krótkiej smyczy.

Postanowienie

Resolution; Rosja (RU) 2008 reż|dir Paweł Oresznikow; 15 min.

Dzień z życia małej rosyjskiej wioski. Frustracja jednego z mieszkańców, spowodowana brakiem szacunku ze strony sąsiadów, zmusza go do spojrzenia na swoje życie z innej perspek-

tywy. Bierze on sprawy w swoje ręce i podejmuje postanowienie o fundamentalnym znaczeniu dla swojego życia. Czy postanowienie to zmieni cokolwiek w życiu innych mieszkańców wioski? Film prezentowany na Międzynarodowym Festiwalu Filmowym Locarno 2008

Prowincja niewypacykowana

The Province Unimproved; Polska (PL) 2008 reżydir Agnieszka Świdzińska; 14 min.

Reportaż o magicznym miejscu gdzie od kilkunastu lat odbywają się plenery stworzone przez Jerzego Dudę Gracza. Ten artysta nie tylko dobrał

uzdolnionych malarzy z całej Polski, ale miał też ogromny wpływ na ich twórczość. Był wierny Kamionowi – właśnie tu lubił pracować, spotykać przyjaciół – malarzy, spacerować obok Warty, malować pejzaże kamionie i ludzi, którzy tu mieszkają.

Rocznica

Schautag / The Anniversary Niemcy (DE) 2008 reżydir Marvin Kren 24 min.

Na moście: Młody chłopak chce powstrzymać swoich kumpli przed niebezpiecznymi wygłupami. W piwnicy: samotny mężczyzna po raz kolejny

przeżywa bolesne wydarzenie z przeszłości. W samochodzie: rodzina jedzie na długo oczekiwane spotkanie z tym mężczyzną. Dzień, w którym ich drogi się łączą.

Sonata księżycowa

Moonlight Sonata; Polska (PL) 2008; reżydir Cyprian Piwowarski; 7 min. 7 sek|sec.

Wszyscy za czymś tęsknią a psy wyją do księżyca.

W domu Toma

Moonlight Sonata; Polska (PL) 2008; reżydir Cyprian Piwowarski; 7 min. 7 sek|sec.

A Casa do Tom – Mundo, Monde, Mondo /The House of Tom – Mundo, Monde, Mondo, Brazylia (BR) 2007 reżydir Ana Jobim 57 min.

Wszystkie małe kłamstwa Anny

All Anna's Little Lies; Polska (PL) 2009; reżydir Krzysztof Bizio; 30 min.

Pewnego wieczoru 35-letnia Anna wypija zbyt dużo wina, co wywołuje falę wspomnień. Wyraźnie już podpita

rusza w miasto, co kończy się wizytą w izbie wytrzeźwień. Spotyka tam Adę – przyjaciółkę z dzieciństwa. To spotkanie odmienia życie obu kobiet, pozwalając spojrzeć na swoje problemy z dystansu.

Recepta na klęskę

Katastrofin; aineksia / Recipes for Disaster; Finlandia, Dania (FI-DK) 2008 reżydir John Webster 85 min.

Młoda angielsko-fińska rodzina postanawia na rok zrezygnować ze wszystkich produktów na bazie ropy. Eksperyment okazuje się o wiele trudniejszy emocjonalnie niż można było przypuszczać na początku. John, pomysłodawca eksperymentu, musi szybko zrównoważyć życie „bez ropy”

z normalnym funkcjonowaniem rodziny. John jest nie tylko bohaterem, ale również autorem filmu. Podczas rocznej diety, pomimo, że rodzina wciąż pozostaje częścią podmiejskiej społeczności, to emocjonalne obciążenie jest źródłem konfliktu. John czasem zaczyna przypominać inkwizytora polującego na czarownice, jego rodzina powoli schodzi do podziemia. Musi znaleźć złoty środek.

Służba zastępcza

Shim-Lamed; Polska (PL) 2009; reżydir Mark Wegner 18 min.

W 1997r. jordański żołnierz strzelał do młodych dziewczynek w Izraelu. Jedna

z nich, Adi Malka, zginęła. Jedenaście lat później jej brat, Haim, próbuje dokonać wyboru między wojskiem, a służbą zastępczą.

Syn

The Son; Polska (PL) 2009 reżydir Jan Wagner 28 min.

Mazury po sezonie. Ojciec i syn na żagłowce. Krótki film o miłości.

Walc z bashirem

Vals im Bashir/ Waltz with Bashir Izrael-Niemcy-Francja (IL-DE-FR) 2008; reżydir Ari Folman 87 min.

Pewnej nocy w barze stary przyjaciel opowiada reżyserowi Ariemu powracający koszmar, w którym goni go 26 złych psów. Mężczyźni dochodzą do wniosku, że ma to związek z ich misją w izraelskiej armii podczas pierwszej intifady libańskiej na początku

lat osiemdziesiątych. Zaskoczony Ari uświadamia sobie, że nic nie pamięta z tego okresu w swoim życiu. Zaintrygowany tą zagadką postanawia spotkać się i wypytać o to swoich starych kolegów i towarzyszy rozsiadanych po całym świecie. Musi poznać prawdę o tym czasie i o sobie samym. Poruszający i przerażający dokument animowany dotyczący niedawnej historii Bliskiego Wschodu.

Zupełnie inna historia

Different Story; Polska (PL) 2008; reżydir Paweł Dębski 7 min.

Głównym bohaterem filmu jest nóż. Ciąg niefortunnych zdarzeń sprawia, że kończy swoją karierę noża kuchennego

na ulicy. Prowokuje go to do opowieści, która odkrywa kim jest, gdzie i jak mieszkał i dlaczego został wyrzucony z kuchni.

Głos Dwubrzeża wydrukowano na wielofunkcyjnej kolorowej drukarce laserowej Xerox WC7345 i papierze Xerox Colotech

Sponsor Generalny		Sponsorzy		Oficjalny Hotel Festiwalu		Oficjalny Samochód Festiwalu	
 PGE Polska Grupa Energetyczna		 Allianz		 novainvest.com.pl		 PERLA	
 Król Kazimierz Hotel & SPA ★★★★★		 MAZDA					
Partnerzy							
 Pulaawy	 Stowarzyszenie Filmowców Polskich	 Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego	 empik.com	 xerox	 SYRENA FILMS	 MUSEUM NADPISANSKIE	 TSE
Organizatorzy							
 STOWARZYSZENIE DWA BRZEGI		 TVP TELEWIZJA POLSKA		 Lubelskie		 Kazimierz Dolny	
Patronat Medialny							
 TVP 2	 gazeta GŁOS DWUBRZEŻA	 ams	 PRZE KROJ	 FILMOWEB	 onet.pl	 chili 24	 FILM
 naseza klasa		 KazimierzDolny.pl		 26T			